

да ся обрне Царь-тъ и цѣлый единоплеменецъ съ тѣхъ народъ на истинный и спасительный пѣтъ. И така трѣбовало да ся явяватъ прѣдъ Константина въ Фессалоникъ.

Ами какъвъ человекъ е былъ той Константинъ? Всичкы-ти, които описватъ живота му, наричатъ го братъ на Меодія, роденъ въ Фессалоникъ и Философъ, въистина, не такъвъ, каквы-то ся славятъ въ новы-ты врѣмена майсторе-ти на Силлогистическы-ты формы а' la atqui et ergo, или человекы съ Энциклопедическы главы и съ събраніе остры думы за всякы случаи; ами какъвъ? Простодушный съчинитель на четкъ-тъ, (Русскый ли или Българинъ былъ неизвѣстно), като зналъ, че Гръцка-та дума, *φιλοσοφία*, произлазя отъ *φίλω* любѣ и *σοφία* мъдрость, растлькова, че Константинъ, като былъ още малъкъ, съновалъ, че ся нахождалъ въ сборъ дѣвици, и ся влюбилъ въ най прѣкраснѣ-тъ на имя Софія, и направилъ да ся усѣятъ родители-ти му, че Софія шыло да каже мъдрость, а намъ наумява, че философъ шыло да рече, любитель на софія, сир. на мъдрость-тъ. Види ся, че знаменованіе-то на тѣкъ думѣ даде причинѣ на съчинителя на историкъ-тъ на тоя сътъ.

Нъ мы трѣбова да познаемъ не знаменованіе-то на думѣ тѣ, нъ съ какво имянно ся е упражнявалъ нашъ Константинъ. Учениѣишій дю Канжъ въ свой безцѣнный словарь за срѣдникъ-тъ и най новѣ-тъ Гръцкы Словесность, весьма добръ объясни думѣ-тъ: философъ. Съ исто-то объясненіе украси Шлецеръ свои-ты тлькованія Нестора, дѣто казва: „*φιλόσοφος* ще рече у Византийци-ты монахъ: а *φιλοσοφείν* да ся постриже' монахъ, или да живѣе въ монашеско състояніе. Ректоръ-тъ въ Гръцкы-ты Патріаршескы училища още до сега ся нари'ча глава на философы-ты. Въ сѣщій смыслѣ и западни-ти писатели примѣтъ думы-ты: *Philosophus philosophari*.“ Нъ зачто-то дю Канжъ на мѣста доказва, че дума-та *philosophia* зимася още за письменность въобще, то въ тоя случай дума-та *philosophus* ще знаменува това, което мы сега наричяме ученъ человекъ. Въ Капитулы-ты (сегашни-ты Семинари, или духовны училища,) той, който прѣдстоявалъ за прѣподаваніе-то ученіе-то, нари-